

АНТОАН УДАР ДЪО ЛАМОТ ЧУВАЛЪТ НА СЪДБАТА

Превод от неизвестен език: Георги Ивчев, —

chitanka.info

Човек от своята участ недоволен,
отправил взор към чуждите съдби.
И ден, и нощ се чувствал като болен.
омръзнал и на господата с молби.
Поел го бог през облака крилат
и го завел в небесния си склад.
А там, завързани в торби, в чували,
човешките съдби стояли.

„Избирай! — рекъл Юпитер. Сега
съдбата ти е в твоята ръка.
Макар че аз — могъщ и вездесъщ —
съдби раздавам само по веднъж.
Пък ти със своя невъздържан нрав
не заслужаваш добрина, а гняв.
Но хайде... Право съм ти дал
да вземеш, който щещ, чувал.
Знай: колкото е по-щастлив човек,
чувалът му е толкова по-лек.
Грехът е тежък само —
превива той и силно рамо.“

„О, татко Юпитер, благодаря!
Дано да случат участ по-добра.“
Той грабва някакъв блестящ чувал,
блестящ, но цял от грижи напращял.

„О, не! Такава тежест би превила
дори човек с неизмерима сила!“

След туй към втория посяга,
ала ръката дръпва си веднага.
На властелините е той:
със жаждата за власт, с интригите безброй,
със колебания и страх,
дори
със замисли добри,

но претърпели крах.
„О, нека си го носи, кой го може,
а мене опази ме, боже!“

Опитва друг и друг, и друг...
Чувалите безчет са тук.
И всички със съдби човешки —
различни, а пък тежки.
Един — от притеснения и мисли черни,
друг — от амбиции безмерни.
От злоба — трети, тежък — ще се спуска,
четвърти пък — от скука.

„О, праведно небе, нима е туй химера —
съдба по-лека да намеря:
Но не! Напразно се оплаквам аз.
Открих торба за мене — ето таз.
От всички тя изглежда ми най-лека.“

„Носи я — рече Юпитер — до века!
И без това ти сам избра торба
не с друга, а със своята съдба.

Носи съдбата си, човече,
и никога не се оплаквай вече!“

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.